

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Janusz Sulima (spr.)
Protokolant	Magdalena Zabielska

przy udziale prokuratora Małgorzaty Gasińskiej Werpachowskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r.

sprawy **D. M. s. M.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt II K 221/15

I. uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. C. 147,60 zł, w tym 27,60 zł podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

D. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 15 stycznia 2004 roku, sygn. akt II K 977/03, za przestępstwo popełnione w nocy z 26/27 sierpnia 2003 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 279 § 1 k.k., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat tytułem próby;

2. Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 października 2004 roku, sygn. akt II K 213/04, za przestępstwa:

a) popełnione w dniu 5 kwietnia 2004 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 280 § 2 k.k., art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

b) popełnione w dniu 5 kwietnia 2004 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 280 § 1 k.k., art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i za to przy uznaniu, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 3 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności;

c) popełniony w dniu 5 kwietnia 2004 roku wyczerpujący dyspozycję z art. 280 § 2 k.k., art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Na mocy art. 91 § 2 k.k. w miejsce wymierzonych kar jednostkowych wymierzono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Olsztynie 2 marca 2010 roku, sygn. akt VII K 34/10, za przestępstwo popełnione w dniu 6 września 2007 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

4. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 grudnia 2009 roku, sygn. akt II K 385/09, za przestępstwo popełnione w połowie października 2008 roku, wyczerpujący dyspozycję z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 22 listopada 2011 roku, sygn. akt VII K 1035/10, za przestępstwa:

a) popełnione w dniu 29 marca 2010 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

b) popełnione w dniu 28 kwietnia 2010 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 k.k. Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Wyrokiem łącznym z dnia 21 listopada 2014 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie, sygn. akt II K 156/14, połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 3 i 4 orzekając wobec skazanego karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 953/14, za przestępstwa:

a) popełnione w dniu 7 listopada 2012 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 193 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełnione w dniu 7 listopada 2012 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

c) popełnione w dniu 19 marca 2013 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

d) popełnione w dniu 19 marca 2013 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 226 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

e) popełnione w dniu 19 marca 2013 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 226 § 1 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

Na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 k.k. Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 19 marca 2013 r.;

7. Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 28 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 995/14, za przestępstwa:

a) popełnione w dniu 5 kwietnia 2014 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

b) popełnione w dniu 23 czerwca 2014 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 224 § 2 k.k. i z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

c) popełnione w dniu 23/24 czerwca 2014 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

Na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 k.k. Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat.

Wyrokiem łącznym z dnia 15 stycznia 2016r. wydanym w sprawie II K 221/15 Sąd Okręgowy w Olsztynie:

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu przed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) i art. 89§ 1 a k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 953/14 oraz Sądu Rejonowego w Olkuszu w sprawie II K 995/14 (opisanymi pod pozycjami 6 i 7) i wymierzył D. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył D. M. okres rzeczywistego pozbawienia wymienionego wolności w sprawie II K 953/14 Sądu Rejonowego w Olsztynie, to jest w dniu 19 marca 2013 r.;

III. w pozostałej części łączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania,

IV. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył,

V. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.) w zw. § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. C. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23 % tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu.

Wyrok ten zaskarżył w całości obrońca D. M., zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 20.03.2015r.), poprzez orzeczenie kary łącznej na podstawie przepisów o karze łącznej w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r., zamiast przepisów aktualnie obowiązujących.

W oparciu o powyższy zarzut apelujący wniósł o uchylenie kwestionowanego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzut podniesiony w apelacji obrońcy skazanego jest zasadny.

Uchwalona w dniu 20 lutego 2015r. ustawa o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015 r.), wprowadziła zmiany w zakresie regulacji odnoszących się do zagadnienia zbiegu przestępstw, łączenia kar i środków karnych oraz wymiaru kary łącznej, które weszły w życie w dniu 1 lipca 2015r. Zgodnie jednakże z treścią art. 19 ust. 1 tejże nowelizacji, przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, dotyczących zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie (tj. przed 1 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy.

W przedmiotowej sprawie sąd orzekający zobowiązany był zatem do dokonania oceny i wyboru porządku prawnego (aktualnego, bądź poprzednio obowiązującego) właściwego do rozstrzygnięcia wniosku skazanego D. M. z dnia 7 października 2015r. o wydanie wyroku łącznego.

Na skutek błędnych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy uznał, że wszystkie wyroki dotyczące tego skazanego uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015r. i orzekł w sprawie nieprawidłowo, bo na podstawie przepisów w „starym” brzmieniu. Tymczasem wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 953/14 uprawomocnił się w dniu 30 września 2015 roku, co obligowało do zastosowania przepisów w wersji aktualnie obowiązującej. Zaskarżone orzeczenie zostało zatem wydane z niewątpliwą obrazą art. 19 ust. 1 w/w ustawy. Treść uzasadnienia kwestionowanego wyroku wskazuje, że na etapie sporządzania pisemnych motywów wyroku swoje uchybienie dostrzegł także sąd meriti.

Zakres uchybienia zdyskwalifikował zaskarżone orzeczenie w całości, co spowodowało konieczność jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, który wyrokując ponownie winien zastosować właściwe przepisy prawne. Rację ma obrońca skazanego, że w tej sytuacji zachodzi potrzeba przeprowadzenia na nowo całego przewodu sądowego.

O nieopłaconych kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeczono na podstawie art. 618 §1 k.p.k. pkt 11 k.p.k. oraz §4 ust. 1, 2 i 3, §17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1801).

Dlatego też orzeczono jak sentencji.